

Sygn. akt: KIO 494/22

WYROK
z dnia 15 marca 2022 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Anna Kuszel-Kowalczyk

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na posiedzeniu i rozprawie w dniu 14 marca 2022 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 23 lutego 2022 r. przez wykonawcę **ECO-ABC sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie** w postępowaniu prowadzonym przez **Zespół Opieki Zdrowotnej w Ostrowcu Świętokrzyskim**

orzeka:

1. **oddala odwołanie,**
2. kosztami postępowania obciąża odwołującego - wykonawcę **ECO-ABC sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie** i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr. (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego - **ECO-ABC sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie** tytułem wpisu od odwołania

Stosownie do art. 579 ust. 1 i art. 580 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. poz. 2021, poz. 1129) na niniejszy wyrok - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Przewodnicząca:

Uzasadnienie

Zespół Opieki Zdrowotnej w Ostrowcu Świętokrzyskim, zwany dalej „Zamawiającym”, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia w trybie podstawowym bez negocjacji, na podstawie przepisów z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. poz. 2021, poz. 1129), zwanej dalej „ustawą Pzp” lub „Pzp”, którego przedmiotem jest *„wywóz i unieszkodliwianie odpadów medycznych – powtórzenie, sprawa ZP/05/2022.*

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych dnia 3.02.2022 r. pod Nr 2022/BZP 00045549/01.

Wobec czynności zamawiającego w ww. postępowaniu, w dniu 23 lutego 2022 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wniósł odwołanie wykonawca ECO – ABC sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie, zwany dalej „Odwołującym”.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp w zw. z art. 20 ust. 3,5,6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach – poprzez nieuprawnione odrzucenie oferty Odwołującego, pomimo iż oferta Odwołującego jest zgodna z warunkami zamówienia, albowiem instalacja do unieszkodliwiania odpadów na terenie województwa świętokrzyskiego nie ma wolnych mocy przerobowych i w związku z tym Odwołujący jest uprawniony do unieszkodliwiania odpadów na terenie województwa łódzkiego.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości oraz nakazanie Zamawiającemu:

- 1) unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego;
- 2) unieważnienie czynności wyboru jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez REMONDIS Medison Sp. z o.o. i Szpital Specjalistyczny Ducha Świętego w Sandomierzu;
- 3) dokonanie ponownej oceny ofert i wybór oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej w przedmiotowym postępowaniu;
- 4) wpłaty na rzecz Odwołującego zgodnej z przepisnymi normami kwoty stanowiącej uzasadnione koszty poniesione przez Odwołującego z tytułu wpisu od odwołania;

Uzasadnienie odwołania

Odwołujący podał, że Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego wywóz i unieszkodliwianie odpadów medycznych – powtórzenie, sprawa ZP/05/2022. Pismem z dnia 18 lutego 2022 roku Zamawiający poinformował o wyborze jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Konsorcjum firm REMONDIS Medison Sp. z o.o. i

Szpital Specjalistyczny Ducha Świętego w Sandomierzu oraz o odrzuceniu oferty Odwołującego.

Odnosnie nieuprawnionego odrzucenia oferty Odwołującego wskazał, że zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp Zamawiający odrzuca ofertę, która jest niezgodna z warunkami zamówienia.

Dalej Odwołujący podał, że Zamawiający w uzasadnieniu faktycznym czynności odrzucenia oferty Odwołującego wskazał, że oferta Odwołującego jest „niezgodna z Rozdz. I ust. 2 SWZ, w którym Zamawiający zaznaczył, że oczekuje od Wykonawcy utylizującego odpady medyczne odebrane od Zamawiającego, by respektował zapisy Ustawy Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2019.1396 ze zm. oraz zapisy Ustawy o odpadach (Dz. U. z 2021.779 z późn. zm. w szczególności tzw. zasadę bliskości.” Dalej, Zamawiający przywołał treść art. 20 ust. 2 i 3 ustawy o odpadach oraz art. 20 ust. 6 tejże ustawy wskazując, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzi żaden z wyjątków pozwalających na odstępstwo od zasady bliskości. „Nie zachodzi również drugi wyjątek tj. brak instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych. Tym samym zamawiający stwierdza, że nie zachodzą przesłanki określone w art. 20 ust. 5-6, a stanowiące o wyjątkach od „zasady bliskości. W związku z tym, w niniejszym postępowaniu oferta firmy ECO - ABC Sp. z o.o. ul. Przemysłowa 7, 97 - 400 Bełchatów, jako nie spełniająca wymogów zasady bliskości powinna być na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp w związku z art. 20 ust. ust.3, 5 i 6 ustawy o odpadach odrzucona.” W odniesieniu do powyższego Odwołujący wskazał, że wbrew twierdzeniom Zamawiającego, w przedmiotowym postępowaniu zachodzi jeden z wyjątków, o którym mowa w uzasadnieniu czynności odrzucenia oferty tj. na terenie województwa świętokrzyskiego brak jest instalacji, która posiada wolne moce przerobowe.

Warunki zamówienia w niniejszym postępowaniu zostały ustalone przede wszystkim w SWZ. Faktycznie, w rozdziale I ust. 2 SWZ, Zamawiający zaznaczył, że oczekuje od Wykonawcy utylizującego odpady medyczne odebrane od Zamawiającego, by respektował zapisy Ustawy Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2019.1396 ze zm. oraz zapisy Ustawy o odpadach (Dz. U. z 2021.779 z późn. zm).

Odwołujący wskazał, że zgodnie z powołaną ustawą o odpadach zakaźne odpady medyczne powinny być unieszkodliwiane zgodnie z zasadami wyrażonymi w art. 20 ust. 3 i 5-6 ustawy o odpadach, tj. unieszkodliwianie zakaźnych odpadów medycznych powinno następować na obszarze tego samego województwa, na którym odpady zostały wytworzone, względnie poza obszarem tego województwa, jeżeli na terenie województwa nie ma instalacji lub istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Dalej Odwołujący wskazał, że będzie unieszkodliwiał odpady w Bełchatowie tj. w województwie łódzkim. Natomiast Konsorcjum, którego oferta została uznana za najkorzystniejszą zamierza unieszkodliwiać odpady w województwie świętokrzyskim. Poza

sporem jest fakt, że spalarnia, w której Odwołujący zamierzał unieszkodliwić odpady medyczne położona jest poza województwem świętokrzyskim. Nie oznacza to jednak, że oferta jest niezgodna z warunkami zamówienia.

Odwołujący podniósł, że art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach, wprowadza wyjątek od zakazu unieszkodliwiania odpadów na terenie tego samego województwa, na którym zostały wytworzone i dopuszcza ich unieszkodliwianie poza terenem województwa w następujących sytuacjach:

a) jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa;

b) na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Odwołujący stwierdził, iż przepisy ustawy o odpadach mają charakter przepisów bezwzględnie obowiązujących. Jednoznaczne odwołanie się do obowiązujących przepisów prawa, powszechnie obowiązujących w naszym kraju, nie wymaga przy tym dodatkowego określania okoliczności, które jednoznacznie z tych przepisów wynikają. Zamawiający nie może zaś swoją arbitralną decyzją zmieniać reguł wg których unieszkodliwiane są zakaźne odpady medyczne (tak wyrok KIO z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt KIO 2521/21).

Odwołujący podkreślił, że dopuszcza się unieszkodliwianie zakaźnych odpadów medycznych poza terenem województwa, na którym odpady zostały wytworzone m.in. w sytuacji, gdy istniejące na terenie województwa instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych. Odwołujący stwierdził, iż z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowym postępowaniu. Z informacji uzyskanej przez Odwołującego z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego wynika, że „funkcjonująca na terenie województwa świętokrzyskiego spalarnia odpadów medycznych i weterynaryjnych nie ma możliwości, z uwagi na ograniczoną moc przerobową instalacji, unieszkodliwienia wszystkich wytwarzanych na terenie województwa zakaźnych odpadów medycznych.” Na dowód Odwołujący przedstawił pismo z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego z dnia 18 stycznia 2022 r.

Odwołujący podkreślił, że skierował do Urzędu Marszałkowskiego bezpośrednio pytanie, czy w przypadku braku wolnych mocy przerobowych instalacji na terenie województwa świętokrzyskiego, podmioty mogą przekazywać zakaźne odpady medyczne do unieszkodliwienia do innej najbliższej położonej instalacji/spalarni, znajdującej się na terenie innego województwa niż świętokrzyskie. UM jednoznacznie zaś wskazał, że w takim przypadku dopuszcza się unieszkodliwianie odpadów poza terenem województwa.

Odwołujący podkreślił, że już w 2019 r. ilość wytwarzanych na terenie województwa świętokrzyskiego zakaźnych odpadów medycznych przewyższała dopuszczalne moce przerobowe jedynej w województwie świętokrzyskim instalacji. Mając na uwadze wskazywany przez Urząd Marszałkowski wzrost ilości zakaźnych odpadów medycznych, Odwołujący stwierdził, że nie ulega wątpliwości, że moce przerobowe instalacji w Sandomierzu są niewystarczające.

Ponadto Odwołujący stwierdził, że załączone pismo jednoznacznie dowodzi, że dopuszczalne jest unieszkodliwianie odpadów medycznych poza terenem województwa świętokrzyskiego i Odwołujący z tej możliwości, dopuszczonej bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa skorzystał. Tymczasem, Zamawiający nie podjął żadnych czynności wyjaśniających w zakresie możliwości unieszkodliwiania odpadów poza terenem województwa świętokrzyskiego, pomimo iż w uzasadnieniu odrzucenia oferty wskazuje, że nie zachodzi żaden z wyjątków uzasadniających odstępstwo od zasady bliskości. Z dokumentów postępowania nie wynika jednak, czy Zamawiający powziął jakiegokolwiek czynności związane m.in. z ustaleniem, czy spalarnia w Sandomierzu posiada wolne moce przerobowe. Ocena ofert została dokonana w sposób nieprawidłowy, z pominięciem ustaleń istotnych dla oceny, czy konieczne jest wyciąganie w stosunku do Odwołującego daleko idących sankcji w postaci odrzucenia oferty.

Odwołujący podniósł, że w sytuacji braku wolnych mocy przerobowych przez instalację w Sandomierzu (co Odwołujący wykazał pismem z dnia 18 stycznia 2022 r.), unieszkodliwianie odpadów poza terenem województwa jest zgodne z ustawą o odpadach, a zatem zgodne z warunkami zamówienia.

Podsumowując powyższe, Odwołujący stwierdził, że warunki zamówienia nie zakazywały złożenia oferty przez wykonawcę, który zamierza unieszkodliwiać odpady poza terenem województwa. Tym samym, nieprawidłowy jest również wybór oferty Konsorcjum REMONDIS Medison Sp. z o.o., i Szpitala Specjalistycznego Duchy Świętego w Sandomierzu. Gdyby Zamawiający prawidłowo ocenił ofertę Odwołującego, to oferta Odwołującego byłaby najkorzystniejsza w świetle przyjętych kryteriów oceny ofert, albowiem cena oferty jest 97.200 tysięcy niższa aniżeli cena oferty wybranej (jedynym kryterium oceny ofert jest cena – 100 %).

Zamawiający w dniu 11 marca 2022r. złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie w której wnosił o oddalenie odwołania.

Uwzględniając akta sprawy, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia, stanowiska i dokumenty złożone przez strony postępowania, w tym w trakcie posiedzenia i rozprawy, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Przystępując do rozpoznania odwołania, Izba ustaliła wystąpienie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. istnienie po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwości poniesienia przez Odwołującego szkody w wyniku kwestionowanych czynności zamawiającego.

Do postępowania odwoławczego nie zgłosił przystąpienia żaden wykonawca.

Przywołane w odwołaniu podstawy prawne stanowią:

- art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp - Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli: jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia;

- art. 20 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 779)

1. Odpady, z uwzględnieniem hierarchii sposobów postępowania z odpadami, w pierwszej kolejności poddaje się przetwarzaniu w miejscu ich powstania.

2. Odpady, które nie mogą być przetworzone w miejscu ich powstania, przekazuje się, uwzględniając hierarchię sposobów postępowania z odpadami oraz najlepszą dostępną technikę, o której mowa w art. 207 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, lub technologię, o której mowa w art. 143 tej ustawy, do najbliższej położonych miejsc, w których mogą być przetworzone.

3. Zakazuje się:

1) stosowania komunalnych osadów ściekowych,

2) unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych

- poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone.

4. Zakazuje się przywozu na obszar województwa odpadów, o których mowa w ust. 3, wytworzonych poza obszarem tego województwa, do celów, o których mowa w ust. 3.

5. Komunalne osady ściekowe mogą być stosowane na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa.

6. W przypadku unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio. Dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 528 ustawy Pzp.

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wydając wyrok Izba uznała za istotne dla sprawy i rozstrzygające poniższe kwestie. Zamawiający w SWZ, ustalonym dla niniejszego postępowania wśród elementów opisu Przedmiotu zamówienia zawarł postanowienie „Zamawiający oczekuje, że Wykonawca unieszkodliwiając odebrane odpady medycznych będzie respektował zapisy Ustawy Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2019.1396 ze zm.) oraz zapisy ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2019.701 tj. ze zm.)”. W kontekście przedmiotu zamówienia, którym jest „wywóz i unieszkodliwianie odpadów medycznych”, bezspornym pozostawało, że odnośnie oceny oferty znajdzie zastosowanie wyżej przytoczony art. 20 ustawy o odpadach. Odwołujący nie kwestionował, że Zamawiający odrzucając jego ofertę posiłkował się tymi przepisami, gdyż są to przepisy powszechnie obowiązujące. Odwołujący wywodził natomiast, że Zamawiający odrzucając jego ofertę „nie podjął żadnych czynności wyjaśniających w zakresie możliwości unieszkodliwiania odpadów poza terenem województwa świętokrzyskiego, pomimo iż w uzasadnieniu odrzucenia oferty wskazuje, że nie zachodzi żaden z wyjątków uzasadniających odstępstwo od zasady bliskości”. Zasadą wyrażoną w ww. przywołanych przepisach ustawy o odpadach jest konieczność unieszkodliwiania odpadów medycznych na obszarze województwa, na którym zostały wytworzone. Zgodnie z art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Izba ustaliła, że Zamawiający ma siedzibę i wytwarza odpady medyczne na obszarze województwa świętokrzyskiego. Co nie było kwestionowane przez strony, na obszarze województwa świętokrzyskiego w Sandomierzu znajduje się instalacja do unieszkodliwiania odpadów medycznych. Odwołujący wskazał w ofercie instalację do unieszkodliwiania odpadów medycznych położoną na terenie województwa łódzkiego, w Bełchatowie. Odwołujący nie kwestionował, iż odległość od wskazanej instalacji w Bełchatowie od miejsca wytwarzania odpadów jest większa niż odległość do miejsca unieszkodliwiania odpadów położonego na terenie województwa świętokrzyskiego. Odwołujący wywodził dopuszczalność złożenia oferty w której wskazano jako miejsce unieszkodliwiania odpadów instalację w innym województwie z okoliczności, iż instalacja istniejąca na terenie województwa świętokrzyskiego nie ma wolnych mocy przerobowych.

Zgodnie przepisem 534 ust. 1 ustawy Pzp postępowanie odwoławcze jest postępowaniem kontradyktoryjnym - strony i uczestnicy postępowania odwoławczego obowiązani są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar dowodu, zgodnie z art. 6 Kodeksu Cywilnego w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp

spoczywa na osobie, która z danego faktu wywodzi skutki prawne. Ciężar dowodu rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu (w tym przypadku Krajowej Izby Odwoławczej), na podstawie wskazanych dowodów, o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności, zaś tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik postępowania. W ocenie Izby, to na Odwołującym jako podmiocie, który wywodził dla siebie z tej wyjątkowej sytuacji, korzystne skutki prawne, spoczywał obowiązek wykazania Zamawiającemu na etapie postępowania o udzielenie zamówienia, a następnie Izbie na etapie postępowania odwoławczego, spełnienia przesłanek umożliwiających unieszkodliwianie odpadów medycznych poza obszarem województwa w którym zostały one wytworzone tj. wykazanie, że istniejąca na terenie województwa świętokrzyskiego instalacja nie ma wolnych mocy przerobowych. W ocenie Izby, okoliczności tej Odwołujący nie wykazał. Nadmienić należy, iż wykonawcy składający ofertę konkurencyjną wobec Odwołującego zaoferowali unieszkodliwianie odpadów w instalacji znajdującej się na terenie województwa świętokrzyskiego. Odwołujący, brak wolnych mocy przerobowych instalacji wywodził ze złożonego do akt sprawy pisma Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego Departament Środowiska i Gospodarki Odpadami, datowanego na dzień 18 stycznia 2022 r. o następującej treści: *„Dotyczy: udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie.*

W nawiązaniu do Państwa wniosku z dnia 3 stycznia 2022 roku dotyczącego udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie informuję, iż:

Ad. 1

Ilość wytworzonych zakaźnych odpadów medycznych:

2019 r. - 2044,73 Mg

2020 r. – brak danych

2021 r. – brak danych.

Ad. 2

Szacuje się, że masa wytwarzanych odpadów medycznych zakaźnych będzie wzrastać o 1% rocznie.

Ad. 3

Na terenie województwa świętokrzyskiego istnieje jedna spalarnia odpadów medycznych i weterynaryjnych w Sandomierzu, której moc przerobowa wynosi 1200 Mg/rok.

Ad. 4

Funkcjonująca na terenie województwa świętokrzyskiego spalarnia odpadów medycznych i weterynaryjnych nie ma możliwości, z uwagi na ograniczoną moc przerobową instalacji, unieszkodliwienia wszystkich wytwarzanych na terenie województwa zakaźnych odpadów medycznych.

Ad. 6

Zgodnie z art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2021 poz. 779 z późn. zm.) dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż, to na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwienia tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.,

W ocenie Izby, z treści powyższego pisma nie wynika, iż istniejąca na terenie województwa świętokrzyskiego instalacja do unieszkodliwiania tych odpadów nie ma wolnych mocy przerobowych do przyjęcia odpadów wytworzonych przez Zamawiającego tj. Zespół Opieki Zdrowotnej w Ostrowcu Świętokrzyskim. Izba w pełni podziela ocenę tego pisma, dokonaną przez Zamawiającego w odpowiedzi na odwołanie, gdzie Zamawiający stwierdza, iż powyższe pismo „nie podważa prawidłowości wyboru, gdyż pismo to de facto nie zawiera żadnych konkretnych danych dotyczących 2022 r., a także nie przesądza o tym że nawet wobec ograniczonych mocy przerobowych wybrany oferent nie jest w stanie zarezerwować ich odpowiedniej ilości na poczet realizacji przedmiotowej umowy. Również ogólna szacunkowa ilość produkowanych w danym roku odpadów nie musi być tożsama z ilością odpadów jaką wybrany oferent zobowiązany jest do zutylizowania. Jest również prawdopodobne, że w przypadku innych podmiotów wytwarzających odpady medyczne w województwie świętokrzyskim, zachodzi możliwość skorzystania z wyjątku zawartego w ustawie o odpadach, pozwalającego na ich utylizację w spalarni, która znajduje się w innym województwie lecz w bliższej odległości niż spalarnia w Sandomierzu.” Dostrzeżenie wymagało również, że Odwołujący nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność, że podjął próbę pozyskania oferty instalacji z woj. świętokrzyskiego na unieszkodliwianie odpadów medycznych pochodzących od Zamawiającego, czy też, że podmiot zarządzający tą instalacją omówił Odwołującemu złożenia takiej oferty ze względu na brak wolnych mocy przerobowych.

Wobec powyższego Izba orzekła jak w sentencji.

Biorąc powyższe pod uwagę, o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku postępowania - na podstawie art. 557 oraz art. 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 w zw. z § 5 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Przewodnicząca: